

Poul Joachim Stenders prædiken juleaften

Taler

Poul Joachim Stender
Sognepræst, forfatter og
rejseleder

Dato

24. december 2024

Sted

Kirke Saaby og Kisserup Kirker

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14

1 Vi kommer ikke uden om, når vi i aften, til julemiddagen, drikker den
fløjsbløde vin eller den skummende øl, at det ikke udelukkende er for smagens
skyld vi gør det. Det dejlige ved øl og vin er rusen. Ikke den rus hvor man
drikker sig under bordet, som vi danskere har for vane. Men den rus hvor man
5 drikker sig op over bordet og tankerne bliver dristige, ordene får vinger og man
begynder at se mildt på dagligdagens bekymringer. Det er svært at forstå at
alkoholfri øl og vin er blevet så populære. Det kan godt være smagen er ok. Men
det er som om man har fjernet øllens og vinens sjæl.

10 I mange kirker er man gået over til druesaft fordi menighedsråd generelt ikke
kan lide at alkoholprocenten overstiger kirkegangsprocenten. Men sådan er det
ikke her i Kirke Saaby og Kisserup kirker, hvor vi ved nadveren serverer en
pineaux de Charentes på 17 procent. Mosten fra druer er blandet med ung
cognac og er modnet i årevis på egetræsfade i Champagnedistriktet før den
15 gavmildt skænkes i vores kirkers alterbægre. Jeg fortalte engang en forsamling
om vores fornemme altervin og de topfyldte alterbægre og en mand rejste sig og
sagde: ”Så er rygterne sande. Jeg har hørt din kirke er fuld”.

Men det er ikke kun øl og vin man fjerner alkoholen fra. Nu kan man også få
20 flødeskum uden fedt. Væk med den fedende fløde. I stedet kan man skabe
flødeskum af vand, bakterier, en smule mælkeprotein samt et enkelt
fortykningsmiddel. Der findes også ægteskaber hvor mange ikke rører hinanden.
Men kærligheden kan ikke undvære berøringen. Kærlighed uden berøring er
som vin og øl uden alkohol.

25

Min ældste søn, der er bilentusiast, mener at danskerne har den grimme

bilpark i verden, fordi vi kun tænker på at bilen skal være praktisk og ikke koste noget. Han mener også at elbiler er ligesom vin og øl uden alkohol. De mangler sjæl i modsætning til en benzinbil der taler til os gennem deres vibrationer, deres lyde og deres dufte.

Okay. Vi kan måske overleve med vin og øl uden alkohol eller flødeskum uden fedt eller biler uden benzinmotorer eller ægteskab uden berøring, selv om det bliver et fattigt liv. Men vi kan ikke leve med en jul uden Jesus. Det er utilgiveligt at man har fjernet Jesusbarnet fra julen. Det kommer blandt andet til udtryk på den måde, som der pyntes op til jul på. Der er ikke et eneste supermarked i Danmark der har en krybbe med Jesusbarnet og jomfru Maria og Josef og hyrderne. Men det er dem der er julens alkohol og som løfter højtiden op over bordet og får os til at se evigheden og hinanden. Der er heller ikke mange engle på juletræerne. Ofte slet ikke nogen. Men det var englenerne, der sang om Jesu fødsel og fik os til at se opad. Ej heller er der på juletræet en stjerne som den der funkede over stalden i Betlehem. Nu hænger der i stedet plastik isbjørne, glasagurker, glasauberginer, glasjordbær, pingviner, tøj mus og røde nisser. Hver sin smag. Men hvad har for eksempel en glasagurk med julens åndelige indhold at gøre?

Gud ske lov og tak har de fleste bevaret kuglerne på juletræet. Måske fordi man er uvidende om, hvad de fortæller om kristendommen. Kuglen symboliserer den evighed, som Gud lukkede op for os mennesker da han blev menneske i Jesus. Og er kuglerne blå fortæller de om himlen der rørte jorden den første jul, og er kuglerne røde fortæller de om Guds kærlighed, og har de sølvets eller guldets farve symboliserer de Jesusbarnet, som det lys, der julenat kom til vores verden.

Der er, som nævnt, en voksende tendens i vores samfund til, at vi ikke kun fjerner alkohol fra vin og øl og fedt fra flødeskum og kærtegn fra kærligheden og Jesus fra julen. Vi fjerner også ånd fra vores tilværelse. I øjeblikket er vores fokus rettet mod at få et så langt liv som muligt. Vi skal leve sundt og spise sundt og regulere alt hvad der kan være farligt for os. Der er ikke meget interesse for at få et åndfuldt liv eller et liv hvor der er højt til loftet. Men meningen med vores liv må være, at vi skal leve så vi ikke kommer ned under bordet af frygt for ulykker og miljøkatastrofer. Hvem gider leve under et bord? Hvem gider leve i et beskyttelseskammer? Vi skal leve så vi kommer op over bordet og kan se hinanden og se Guds himmel og turde både leve og dø med flødeskum omkring munden, alkohol i blodet, kærtegn på huden og en lækker bil i garagen.

Der er højt til loftet i Danmark. Og det passer. Der er højt til loftet i et kristent land med demokrati, ytringsfrihed, ligeberettigelse, frisind. Men hvad nytter det, at der er højt til loftet hvis ingen gider hoppe. Om Gud kan man sige mange ting. Man kan i alt fald sige at han er god til at hoppe. Han hoppede eller afhoppede fra himlens svimlende højder ned til os mennesker i Jesus Kristus den første jul. Det var ham, der kom til os da jomfru Maria fødte Jesusbarnet og vi behøver derfor ikke hoppe efter ham. Han er her. Og alligevel. Der skal, åndeligt talt, hoppes efter Jesusbarnet for at se, at han er ankommet. Og et af de steder man kan hoppe efter Gud er til gudstjenesten her i kirken søndag morgen. Kirken er, sagt lidt banalt, en hoppeborg, der løfter os væk fra den plads vi har indtaget under bordet og viser os verden og himlens uendelige dybder.

De fleste af os, der skal have små børn med i dansen om juletræet vil, når vi har sunget salmerne, også tage hul på julesangene. Blandt andet. På loftet sidder nissen med sin julegrød. Og i vers tre når vi til linjen. ”Men nissefar han er en lille hidsigprop og med sin krop han gør et hop”. Og så hopper man selv om vi gamle har ondt i hele kroppen flere dage efter. Men julen kræver også af os, at vi gør nogle åndelige hop. Så hop også åndeligt.

Der er højt til loftet i Danmark. Vi skal hoppe op over alle gavebunkerne, op over ande- og flæskestegen, op over juleræset, op over auberginerne og agurkerne på juletræet, op over vores mobiltelefon og se julens dybe mening. Gud er kommet til os for med sin ånd og kraft for at hjælpe os med at leve et højt liv fremfor udelukkende et langt liv. Gud er kommet for at hjælpe os med at leve over bordet og ikke under bordet. Og når julen er forbi og nytåret er overstået, så fortsæt med at hoppe. Hop efter et liv hvor kærligheden har masser af kærtegn, hvor flødeskummet smager af gul piskefløde, hvor alkoholen giver tankerne vinger, hvor det er sjovt at køre bil, hvor vi drømmer om at dø for noget og ikke af noget, hvor tankerne er dristige og sprænger konventioner og traditioner. Hop for at se, at Gud er ankommet i Jesus Kristus og vi kan lægge vores bekymringer hos ham, så vi får mod til at leve og dø med et smil om læben. Glædelig jul og Gud i vold. Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Første tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/poul-joachim-stenders-praediken-juleaften>

110

115

120

125

130

135

140